

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-2441-15/20
Бања Лука, 07.03.2024.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, Енса БХ д.о.о. Србац, бр.1037/2020 од 09.09.2020.године, заступан по адвокату Милану Матићу из Бијељине, изјављене на Тендерску документацију, бр. 63/20 од 31.08.2020.године, уговорног органа, Поште Српске, у поступку јавне набавке „пелета за радне јединице Бања Лука, Бијељина, Соколац и Фоча“ на основу члана 111.став (1) тачка ц.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14) и члана 228. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ", број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), по пресуди Суда БиХ, бр. С1 3 У 044573 23 У од 28.02.2024.године, на сједници, одржаној дана 07.03.2024.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба понуђача, Енса БХ д.о.о. Србац, бр. 1037/2020 од 09.09.2020.године, изјављена Тендерску документацију, бр. 63/20 од 31.08.2020.године, уговорног органа, Поште Српске, **одбија се, као неоснована.**

Одбија се захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка као и трошкова правног заступања.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, Поште Српске, (у даљем тексту Уговорни орган) је објавила на сајту јавних набавки Обавјештење, бр. 1180-1-1-143-3-184/20 од 31.08.2020.године, у отвореном поступку јавних набавки „пелета за радне јединице Бања Лука, Бијељина, Соколац и Фоча“, према тендерској документацији, бр. 63/20 од 31.08.2020.године, на коју жалилац улаже жалбу незадовољан истом.

У жалби жалиоца се наводи:

Пред уговорним органом Поште Српске (у даљем тексту: уговорни орган) у току је поступак набавке пелета - отворени поступак са закључивањем оквирног споразума, па жалилац сходно одредбама члана 101. став 1. тачка б) Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ". број 39/14), у даљем тексту: ЗЈН), благовремено и у законом предвиђеном року изјављује жалбу и истиче следеће:

Тендерска документација и услови постављени у истој су незаконити.

Жалилац је предметну ТД преузео дана 31.08.2020. године и увидом у исту је утврдио неправилности које ограничавају активну конкуренцију и равноправност учесника, јер тендерска документација уговорног органа није сачињена сходно важећим законским прописима.

Жалба је благовремена, допуштена и изјављена од стране овлашћеног лица, те жалилац има активну легитимацију за изјављивањем жалбе, примјеном одредби члана 92. став 2. и члана 222. Закона о општем управном поступку БиХ. а у вези са одредбама члана 97. ЗЈН.

Одредбама члана 3. ЗЈН предвиђено је даје уговорни орган дужан да поступа транспарентно. да се у поступку јавне набавке према кандидатима/понуђачима понаша једнако и недискриминирајуће, на начин да осигура правичну и активну конкуренцију, с циљем најефикаснијег кориштења јавних средстава у вези с предметом набавке и његовом сврхом. Општи принципи обавезно се примјењују и поштују и у поступку правне заштите.

Одредбама члана 54. став 1. ЗЈН предвиђено је да техничке спецификације морају свим кандидатима/понуђачима омогућити једнак и недискриминирајући приступ надметању.

Одредбама члана 7. Упутства за припрему модела тендерске документације (у даљем тексту: Упутство) предвиђено је (став 1.) Уговорни орган одређује услове финансијске и/или техничке и професионалне способности кандидата/понуђача у случају када је задовољење тих услова нужна основа за оцјену способности кандидата/понуђача за извршење одређеног уговора, (став 2.) Ако уговорни орган одређује услове финансијске и/или техничке и професионалне способности, тада мора од кандидата/понуђача тражити да задовоље минималне услове финансијске и/или техничке и професионалне способности, (став 3.) Обим информација и минимални услови финансијске и/или техничке и професионалне способности који се захтијевају за одређени уговор морају бити у вези са предметом набавке и сразмјерни предмету набавке, односно лоту.

Наведеним законским одредбама је јасно предвиђено које минималне услове техничке спецификације уговорни орган може тражити при постављању услова тендерске документације, а жалилац је мишљења да су постављени услови у предметној ТД супротни цитираним одредбама члана 7. Упутства, јер нису нужна основа за оцјену способности кандидата/понуђача, односно нису у вези са предметом набавке, па су као такви постављени максималистички и ограничавају активну конкуренцију.

Предметна Тендерска документација садржи следеће недостатке:

Сматрамо да је јавна набавка припремљена циљано, гдје се фаворизује један понуђач, а као доказ (у прилогу жалбе) прилажемо упоредне вриједности јавном набавком тражене техничке спецификације пелета и одговарајуће вриједности прописане међународним ИСО стандардима, европским ЕН плус стандардима,

као и аустријским О НОРМ М 7135 и њемачким ДИН плус и ДИН 51731 стандардима.

Очигледно је да су тражене вриједности преузете из већ урађене анализе "циљаног" понуђача. Нису у складу ни са једним свјетски прихваћеним стандардом и због специфичних карактеристика које су тражене, не постоји могућност да било који други понуђач задовољи критеријуме за наведене особине пелета.

Толеранције нису нити логичне, јер нема смисла ограничити вриједности садржаја влаге и пепела са доње стране (то није ограничено ни наведеним стандардима), зато што такве вриједности, само, могу бити позитивне за квалитет пелета. Али оваква ограничења могу користити, једино, за елиминацију осталих потенцијалних понуђача. Такође, нити један стандард не ограничава горњу топлотну вриједност, јер што пелет има већу калоричу вриједност мања је потрошња, а самим тим и уштеда на потрошеним количинама.

Тражене карактеристике за дужину пелета су нејасне (9 Л 19,47 мм толеранција +/-2%) као и јединица мјере за укупну влагу и пепео на суху твар (% м/м). Из наведеног се не може закључити шта која ознака представља.

Уговорни орган је, поред осталог, у тачки 11.4.6) ТД, захтијевао од понуђача стандард ИСО 10002:2014, и поред чињенице да тражени стандард није више релевантан, јер је замијењен стандардом ИСО 10002:2018. ИСО стандард може бити тражен, али се не може ограничити искључиво на 2014. годину, као што је уговорни орган урадио, јер се на тај начин дискриминишу понуђачи који посједују стандарде из каснијих година, а који, по природи ствари, представљају усавершене стандарде са вишим степеном квалитета стандарда.

Слиједом наведеног очигледно је да уговорни орган није сачинио тендерску документацију у складу са Упутством и ЗЈН, а све у вези са напријед наведеним одредбама законских и подзаконских прописа.

На наведене околности жалилац предлаже увид у тендерску документацију у овом поступку.

Имајући у виду све напријед наведено, „ЕНСА ВН“ предлаже да уговорни орган/УРЗ ову Жалбу усвоји у цјелости као основану, те да тендерску документацију прилагоди важећим прописима у Босни и Херцеговини, или да исту поништи у цјелости, а потражује и трошкове поступка који се односе на састав жалбе по квалификованом пуномоћнику адвокату и таксу на жалбу.

Трошковник:

1.	Састав жалбе	450,00 КМ, сходно Тар бр. 2 ст. 3. АТ РС
2.	Паушал 25%	112,50 КМ, сходно Тар бр. 12 АТ РС
3.	ПДВ 17 %	95.62 КМ
УКУПНО		658,12 КМ

Уговорни орган, је запримљену жалбу, размотрио и дао изјашњење бр 1-1651/20 од 15.09.2020.г., у којем каже да је жалба неоснована, те исту прослеђује са документацијом КРЖ-у, Филијала Бања Лука., која је протоколисана под бр. ЈН2-02-07-1-2441/20 од 15.09.2020. године.

У Изјашњењу по жалби се наводи :

Жалилац се жали на Тендерску документацију број 63/20 од 31.08.2020. године у предмету јавне набавке „Набавка пелета за Радне јединице Бања Лука, Бијељина, Соколац и Фоча", јер сматра да је предметна Тендерска документација и услови постављени у истој незаконити.

Уговорни орган је извршио увид у предметну документацију као и законске и подзаконске акте којим је регулисана ова јавна набавка, те констатује да је Жалба неоснована из следећих разлога:

- У наведеној Жалби подносилац Жалбе, као потенцијални понуђач, оспорава законитост одредби ТД које се односе на техничку и професионалну способност, међутим наведено оспоравање врши на крајње површан, произвољан и недоказан начин, иако је, према одредби члана 102. ЗЈН, дужан доказати или учинити вјероватним наводе на које се позива у Жалби. Тако се у Жалби само каже да су поменути услови постављени максималистички, и ако није познато како је Жалилац извео овакав закључак.

У спорном случају ради се о карактеристикама пелета које су дате на крајње објективан и непристрасан начин (без навођења произвођача) одређујући притом дозвољена одступања (минимуме и максимуме) у свакој од карактеристика пелета које су од значаја за његов квалитет. Утврђивање техничке спецификације предмета набавке представља искључиву надлежност Уговорног органа, стога Жалилац нема права да задира у овај облик одлучивања, а нарочито на овакав произвољан и недоказан начин.

Сама чињеница да постоје врсте пелета које према наводима Жалиоца имају боље карактеристике није од значаја, будући да је једино Уговорни орган мјеродаван да у ТД одреди какав је квалитет роба прихватљив за цијену понуђача која се исказује у понуди. Дакле, техничке спецификације су у цијелости усклађене са одредбама члана 3. и 54 ЗЈН. Уколико је жалилац заиста сматрао да постоји одређена фаворизација пелета, био је дужан да то у смислу члана 102. ЗЈН докаже у жалби на начин да изричито наведе који је понуђач или произвођач роба фаворизован. Како то није учинио јасно је да је предметни навод паушалан.

- У погледу сертификата ИСО 10002:2014 Уговорни орган наглашава да питање године издавања сертификата уопште није релевантно за

оцјену испуњености овог услова будући да су Резолуцијом ИСО организације прихватљиви сви стандарди који су издати и у каснијем периоду, а који укључују исти садржај као и ранији стандарди. Сходно томе, Уговорни орган ће као ваљане сертификате прихватити и ИСО 10002 који су издати 2018. године и касније

Уговорни орган је сматрао неопходним да у смислу одредбе члана 49. тачка б) ЗЈН БиХ, захтјева одређене ИСО сертификате из области предмета набавке, који су дефинисани, као мјера обезбјеђивања квалитета и провјера оспособљености понуђача за посао који је предмет набавке.

Потреба за постављањем сертификата ИСО 10002 управо је заснована на чињеници да предметна набавка, захтјева одређене стручне и образовне компетенције понуђача што управо потврђује наведени стандард, будући да стандард ИСО 10002 представља мјеру задовољства корисника и смјернице за поступање у односу на квалитет испоручене робе и на начин извршења уговора, у смислу да све уговорне обавезе буду извршене уредно и у складу са добром пословном праксом

За Уговорни орган су наведени стандарди прихватљиви као важећи без обзира да ли су издати у 2014., 2016. или 2018. години. Наиме, Резолуцијом Међународног форума за акредитацију одређен је трогодишњи период транзиције сертификата ИСО 10002:2014, према којем су сви сертификати ИСО 10002:2014 који су раније издати још увијек важећи све до 15.07.2021. године када завршава транзитни период. Стога година издавања сертификата не може бити проблем за његово важење и примјену.

Даје захтјевање ИСО стандарда као мјерила квалитета пословања понуђача прихватљив, прецизан и сразмјеран квалификациони услов показала је бројна пракса КРЖ БиХ, а примјера ради наводимо и посљедњу праксу КРЖ дату у Рјешењима број ЈН2-02-07-1-2345-6/19 од 07.11.2019. године као и број ЈН2-02-07-1-895-6/20 од 21.05.2020. године, којима су одбијене жалбе поводом оспоравања ИСО стандарда (ИСО 10002:2014) у ТД.

С обзиром на стање на тржишту предмета ове јавне набавке, а поштујући опште принципе јавних набавки из члана 3. Закона о јавним набавкама БиХ, нарочито начела обезбјеђења стварне конкуренције и ефикасног кориштења јавних средстава, Уговорни орган се, прописујући услове везане за техничку и професионалну способност као и остале услове битне за закључивање уговора у Тендерској документацији, руководио принципима једнаког и недискриминирајућег приступа учешћа понуђача (члан 54. ЗЈН БиХ), прилагођавајући предмет јавне набавке својим пословним потребама, а водећи рачуна о законској нормативи и тржишним прописима.

У складу са чланом 48. став (6) ЗЈН БиХ, Уговорни орган је дужан прихватити и друге доказе о еквивалентним мјерама осигурања квалитета од понуђача, по чему је у овом предмету јавне набавке и поступио прописујући да ће прихватити и друге доказе о мјерама обезбјеђења квалитета, које су еквивалентне захтјеваним сертификатима, односно којима се потврђују све чињенице захтјеване траженим сертификатима у дијелу техничке и професионалне способности. Обавеза је сваког заинтересованог понуђача да достави тражене сертификате или друге доказе о мјерама обезбјеђења квалитета а чији се еквивалент утврђује достављеном документацијом и њеном идентичношћу у потврђивању чињеница захтјеваних траженим сертификатима. Уговорни орган ће у складу са чл. 48. и 49. ЗЈН БиХ прихватити и друге мјере за обезбјеђење квалитета чија се еквивалентност са наведеним стандардом утврђује успоређивањем садржаја предочених мјера са садржајем стандарда ИСО 10002.

На основу изложеног јасно је и очито даје Уговорни орган јасно и прецизно дефинисао захтјеве везане за достављање доказа техничке и професионалне способности (члан 48. став (7) ЗЈН БиХ).

Из напријед наведених разлога Уговорни орган одбија жалбене наводе Жалиоца у потпуности као неосноване.

Уговорни орган сматра да је Жалба потпуно неоснована и да је приликом провођења ове јавне набавке отвореним поступком, поступио у складу са ЗЈН БиХ, и сачинио Тендерску документацију на законит и правиан начин.

На основу напријед изнесеног, Уговорни орган предлаже КРЖ БиХ да у овом предмету јавне набавке одбије Жалбу Жалиоца „Енса БХ“ д.о.о. Србац у цјелости као неосновану.

У складу са чланом 94. став (3) ЗЈН БиХ, Уговорни орган задржава право изјаснити се о захтјевима и наводима Жалиоца, те тражи од КРЖ доставу поднесака које заприми у предмету, о којима се расправља о главној ствари или предлажу нове чињенице и докази (допуна жалбе).

Прије него што се упустио у мериторно одлучивање, овај орган је приступио провјери формалних претпоставки за улагање жалбе, које морају бити испуњене на страни жалиоца, како би се у опште приступило њеном рјешавању, а односе се на допуштеност, благовременост и изјављеност од овлашћене особе у складу са чланом 109. став (1) и (2) Закона о јавним набавкама као и на претпоставке прописане чланом 105. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине.

Након што су предње претпоставке преиспитане, овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је потребно одбити наводе жалиоца.

Жалба је неоснована

Након утврђивања свих чињеница и увидом у прибављене доказе те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, у поновљеном поступку по пресуди суда (горе цитирана), утврђено је да је жалба неоснована и да је предметни поступак, у дијелу навода у жалби, у складу са одредбама Закона о јавним набавкама.

Према пресуди, цитирана у преабули овог рјешења, а како се каже у истој : „У складу напријед цитираних законских прописа и правила поступка, ово вијеће је оцијенило, да оспорено рјешење не садржи ваљано образложење у погледу приговора истицаних у жалби на тендерску документацију уговорног органа. Наиме, овом вијећу прије свега остаје споран закључак туженог органа у погледу приговора тужитеља, који се односи на саме карактеристике тј дужину пелета као и јединицу мјере за укупну влагу и пепео на суху твар. Наиме, тужени на страни 8. оспореног рјешења наводи, да „Ако бисмо рекли хипотетички да је овај жалбени навод тачан, и да оваква јединица мјере не постоји онда је овај жалбени навод контрадикторан са претходним, јер у оваквом случају такав услов неће моћи нико испунити па ни „фаворизовани понуђач“ којег жалилац зна, а није га навео у жалби“: Овакав закључак туженог, је супротан релевантним одредбама Закона о јавним набавкама, односно, одредбама Закона о управном поступку. Дакле, у конкретном случају, тужени не одговара на кључно питање, да ли је постављени услов у складу са важећим нормама односно да ли је исти уопште могуће испунити или не“

Овај орган је, како у предходном тако и сада у поновљеном поступку, сагледао све релевантне и одлучне чињенице, те на бази истих заузео став и мишљење да је навод неоснован из разлога што понуђач, жалилац ни једним аргументом није доказао да јединица мјере изражена у „мм“ не постоји. Овај орган и није узео ову хипотетику као доказ нити је на бази исте заснивао свој став, већ је намјера била да се што сликовитије дочара сувислост и неоснованост жалбеног навода.

Дакле ако неко држи тезу да се нешто у опште не може провести из техничких разлога као што је то конкретно у случају овога жалбеног навода, односно тврдња жалиоца да оваква мјерна јединица не постоји, онда у таквој варијанти, оне не само да не постоји за жалиоца већ она не постоји ни за кога, односно нико не може испунити овај услов. Наравно да је ово морао жалилац доказати у смислу основаности жалбеног навода.

Ако је то тако и ако је та теза тачна, како се онда у таквој варијанти може фаворизовати понуђач.

Овај орган је у предходном рјешењу, као што ће и у овом цитирати законске одредбе, које обавезују жалиоца да је на њему терет доказивања основаности жалбеног навода а не овога органа.

У цитираној пресуди се даље каже: „Обавеза туженог органа да утврди материјалну истину, односно утврди све релевантне чињенице и проведе доказе неопходне за доношење правилне и законите одлуке, а не да своју одлуку заснује да претпоставкама и хипотезама“, може се рећи да овај орган оспорени акт, сада поништени и није заснивао на „претпоставкама и хипотезама“, већ да

је цитирана хипотеза имала додатну симболику а никако одређену аргументацију.

Овај орган је следећи упуте суда, горе цитиране пресуде, на жалбени навод који гласи: „Сматрамо да је јавна набавка припремљена циљано, гдје се фаворизује један понуђач, а као доказ (у прилогу жалбе) прилажемо упоредне вриједности јавном набавком тражене техничке спецификације пелета и одговарајуће вриједности прописане међународним ИСО стандардима, европским ЕН плус стандардима, као и аустријским О НОРМ М 7135 и њемачким ДИН плус и ДИН 51731 стандардима“, овај орган је извршио увид у ТД-у, те на страни 24 истог документа утврдио да су одређени услови у смислу „техничка спецификација за пелет за све лотове“ постављени параметри када је у питању дужина пелета, пречник, влага, топлотна вриједност и др. а да је на страни 9 истог документа под тачком 11.4 „техничка и професионална вриједност“, утврђено шта понуђач треба да испуњава у смислу тражених параметара. Тако је у конкретном случају предвиђен ИСО стандард што не упућује ни на какву фаворизацију нити на сужавање конкуренције како то жалилац наводи, те да поређењем прилога који је жалилац приложио нема одређеног или јединог произвођача који би задане критерије могао да ради као јединствене у параметрима како то каже жалилац.

Жалилац у својој жалби даље каже: „Очигледно је да су тражене вриједности преузете из већ урађене анализе "циљаног" понуђача. Нису у складу ни са једним свјетски прихваћеним стандардом и због специфичних карактеристика које су тражене, не постоји могућност да било који други понуђач задовољи критеријуме за наведене особине пелета.“ Ако жалилац зна да су „циљани понуђачи“, дакле познаје лично таквог произвођача, зашто истог није навео како би се утврдило да само он има те параметре јединствене у свијету, односно да су код свих других произвођача тражени параметри потпуно другачији чиме би се онда доказала намјера уговорног органа да исти фаворизује само тог јединственог произвођача у свијету.

У Анексу 2. у техничкој спецификацији за пелет за све лотове, ТД-у, тражено је дужина пелета 9 Л 19,47 мм толеранција +/- 2% што жалилац истиче као фаворизовање одређеног понуђача, те пречник пелета 6,15<р< 6,55 мм толеранција +/-2%

У својој жалби, жалилац истиче ове параметре као дискриминатореске који сужавају конкуренцију јер сматра да овакав пелет може произвести само један произвођач.

Међутим, жалилац вјероватно зна који је то произвођач али као доказни материјал то не наводи у својој жалби, што се може рећи да је овај жалбени навод произвољан и паушалан.

Када је у питању топлотна вриједност коју је поставио УО као услов, овај орган је мишљења да овим није сужена конкуренција јер је постављен услов са минимално-максимално, те се не може рећи да је упућено само на једног произвођача, а да при томе жалилац ни у једном дијелу не наводи о ком се произвођачу пелета ради, те да само „он“ испуњава тражене услове.

Овде се може рећи да је овим одређена квалитета пелета, те даје понуђачу прилику да при одређивању цијене понуде, даје могућност у конкурентности понуђача, јер је ближе утврђен квалитет пелета којег жели уговорни орган.

Овај орган ради у складу са законским и подзаконским одредбама а ЗЈН-а („Сл.гласник БиХ“, бр. 39/14) члан 102.

„(Доказивање у поступку по жалби)

(1) Странке у поступку дужне су да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтјеве или одлуке, поступке, радње или нечињења, те да предложе доказе којима се те чињенице утврђују.

(2) У поступку правне заштите уговорни орган дужан је да докаже постојање чињеница и околности на основу којих је донио одлуку о правима, предузео радње или пропуштања те спровео поступке, који су предмет поступка по жалби.

(3) У поступку правне заштите жалилац је дужан да докаже или барем учини вјероватним постојање чињеница и разлога који се тичу правног интереса на подношење жалбе, повреда поступка или повреда примјене материјалног права, које су истакнуте у жалби, за које зна или би требало да зна.“

Дакле, овде је јасно прецизирано законом ко доказује чињенице који се тичу правног интереса подношења жалбе, односно повреде поступка или повреде примјене материјалног права.

У конкретном случају се не види повреда поступка нити повреда материјалног права за које је био дужан жалилац доказати или барем учинити вјероватним да је до истог дошло како се наводи у жалби.

Жалилац у жалби даље истиче: „Толеранције нису нити логичне, јер нема смисла ограничити вриједности садржаја влаге и пепела са доње стране (то није ограничено ни наведеним стандардима), зато што такве вриједности, само, могу бити позитивне за квалитет пелета. Али оваква ограничења могу користити, једино, за елиминацију осталих потенцијалних понуђача. Такође, нити један стандард не ограничава горњу топлотну вриједност, јер што пелет има већу калоричу вриједност мања је потрошња, а самим тим и уштеда на потрошеним количинама.“ По овом питању, овај орган сматра да прије свега, уговорни орган има дискреционо право одредити коју и какву ће робу наручивати у поступку јавне набавке под условом да иста у својим карактеристикама није упућена само на одређеног произвођача чиме би се сузила активна конкуренција.

Да ли уговорни орган тражи лошију робу од робе која постоји на тржишту, како то каже жалилац, то не може одредити нити наложити уговорном органу нико, па ни овај орган.

Уговорни орган мора да располаже са својим буџетом крајње рационално и економски прихватљиво по принципу доброг домаћина те да ли ће у датом моменту тражену робу наручивати у смислу квалитета бољу или лошију, овај орган нема законску могућност, истом да одреди.

Осим наведеног, жалилац овим жалбеним наводом као и за предходни, ничим не доказује да су ови параметри једини и искључиви за само једног понуђача што би у том случају сузило активну конкуренцију и при томе начинило повреду поступка јавне набавке. Стога је жалбени навод неоснован.

Жалилац у жалби даље каже: „Тражене карактеристике за дужину пелета су нејасне (9 Л 19,47 мм толеранција +/-2%) као и јединица мјере за укупну влагу и пепео на суху твар (% м/м). Из наведеног се не може закључити шта која ознака представља“, овај орган је мишљења да је жалилац као потенцијални понуђач свјесно или несвјесно пропустио институт „питања и одговори“ на сајту јавних набавки у дијелу обавјештења овога поступка да постави ово питање како би се евентуалне дилеме отклониле, ако оваква јединица мјере не постоји. Обзиром да исто није урадио, стиче се утисак да жалилац свјесно опструира поступак те да жели нанијети материјалну штету уговорном органу а подизањем жалбе добити финансијску помоћ у смислу трошкова састава жалбе. Ако би смо рекли хипотетички да је овај жалбени навод тачан, и да оваква јединица мјере не постоји онда је овај жалбени навод контрадикторан са предходним, јер у оваквом случају такав услов неће моћи нико испунити па ни „фаворизовани понуђач“ којег жалилац зна а није га навео у жалби.

Из постављеног услова се јасно и прецизно види шта понуђач мора испунити у роби која је предмет јавне набавке, односно да је дужина изражена у мм са процентом одступања.

Дакле, да ли пелет од дужине 19,47 мм како се тражи у ТД-у може произвести само један произвођач са одређеним одступањем, овом органу жалилац ничим није доказао, како би се могло рећи да исти сужава конкуренцију поступка.

УО може да тражи квалитету одређеног производа, па и одређеног изгледа, облика, само под условом да такав захтјев не упућује на одређеног произвођача чиме би се исти фаворизовао.

У својој жалби, жалилац ничим није потврдио да ови параметри могу бити произведени само код једног произвођача због чега је његов жалбени навод неоснован.

Жалилац даље у жалби каже: „Уговорни орган је, поред осталог, у тачки 11.4.6) ТД, захтијевао од понуђача стандард ИСО 10002:2014, и поред чињенице да тражени стандард није више релевантан, јер је замијењен стандардом ИСО 10002:2018. ИСО стандард може бити тражен, али се не може ограничити искључиво на 2014. годину, као што је уговорни орган урадио, јер се на тај начин дискриминишу понуђачи који посједују стандарде из каснијих година, а који, по природи ствари, представљају усавершене стандарде са вишим степеном квалитета стандарда“, овај орган је мишљења да уговорни орган може поставити одређене стандарде који су сразмјерни предмету јавне набавке те да за исти може да се постави и одређени еквивалент.

У конкретном случају, уговорни орган је поставио одређени стандард али ничим није ограничио понуђача да исти може имати и други стандард који је еквивалент траженом.

У свом Изјашњењу, уговорни орган каже: „За Уговорни орган су наведени стандарди прихватљиви као важећи без обзира да ли су издати у 2014., 2016. или 2018. години. Наиме, Резолуцијом Међународног форума за акредитацију одређен је трогодишњи период транзиције сертификата ИСО 10002:2014, према којем су сви сертификати ИСО 10002:2014 који су раније издати још увијек важећи све до 15.07.2021. године када завршава транзитни период. Стога година издавања сертификата не може бити проблем за његово важење и примјену.

Даје захтјевање ИСО стандарда као мјерила квалитета пословања понуђача прихватљив, прецизан и сразмјеран квалификациони услов показала је бројна пракса КРЖ БиХ, а примјера ради наводимо и посљедњу праксу КРЖ дату у Рјешењима број ЈН2-02-07-1-2345-6/19 од 07.11.2019. године као и број ЈН2-02-07-1-895-6/20 од 21.05.2020. године, којима су одбијене жалбе поводом оспоравања ИСО стандарда (ИСО 10002:2014) у ТД.

С обзиром на стање на тржишту предмета ове јавне набавке, а поштујући опште принципе јавних набавки из члана 3. Закона о јавним набавкама БиХ, нарочито начела обезбјеђења стварне конкуренције и ефикасног кориштења јавних средстава, Уговорни орган се, прописујући услове везане за техничку и професионалну способност као и остале услове битне за закључивање уговора у Тендерској документацији, руководио принципима једнаког и недискриминирајућег приступа учешћа понуђача (члан 54. ЗЈН БиХ), прилагођавајући предмет јавне набавке својим пословним потребама, а водећи рачуна о законској нормативи и тржишним прописима.

У складу са чланом 48. став (6) ЗЈН БиХ, Уговорни орган је дужан прихватити и друге доказе о еквивалентним мјерама осигурања квалитета од понуђача, по чему је у овом предмету јавне набавке и поступио прописујући да ће прихватити и друге доказе о мјерама обезбјеђења квалитета, које су еквивалентне захтјеваним сертификатима, односно којима се потврђују све

чињенице захтјеване траженим сертификатима у дијелу техничке и професионалне способности. Обавеза је сваког заинтересованог понуђача да достави тражене сертификате или друге доказе о мјерама обезбјеђења квалитета а чији се еквивалент утврђује достављеном документацијом и њеном идентичношћу у потврђивању чињеница захтјеваних траженим сертификатима. Уговорни орган ће у складу са чл. 48. и 49. ЗЈН БиХ прихватити и друге мјере за обезбјеђење квалитета чија се еквивалентност са наведеним стандардом утврђује успоређивањем садржаја предочених мјера са садржајем стандарда ИСО 10002.“

У конкретном случају, према овако постављеном услови, може се рећи да није дошло до повреде поступка јавне набавке јер предложени стандард није ван законске употребе и има свој прелазни законски рок који је горе наведен а поред децидно траженог стандарда сваки понуђач у складу са законским одредбама, које и сам уговорни орган цитира, може приложити „еквивалентни стандард“ и тиме испунити тражени услов ТД-а .

Све горе наведено, упућује, да овако постављен услов ТД-а ни у ком случају није сузио конкуренцију у поступку јавне набавке нити је могао овим упутити на „фаворизованог понуђача“, како то каже жалилац.

У овом случају, уговорни орган је, кад су у питању жалбени навод жалиоца, исправно поступио и није начинио повреду поступка а наводи жалиоца су неосновани.

Имајући у виду предње, жалба је неоснована, те је на основу члана 228. Закона о управном поступку, одлучено као у диспозитиву овог рјешења.

Обзиром да се жалба одбија као неоснована, самим тим одбија се и захтјев за надокнаду трошкова жалбеног поступка као и трошкова правног заступања.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначни управни акт. Против овог Рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

Такса на тужбу износи 100,00 КМ

Достављено:

- жалиоцу
- Уговорном органу
- а/а и евиденција